

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/77/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010235
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3515010235.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Dlugoša, členov R. E. N. F. W. G. Š., O. G. O. T.-K. X. Z., trestne stíhaného pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 13. augusta 2015 takto

rozhodol:

Obžalovaný: X. Z., I. XX.XX.XXXX O. Ž., G. Z. Ž., t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava,

je vinný, že

dňa 19.03.2014 v čase okolo 19.40 hod. v I. W. I. O. vo vestibule železničnej stanice I. W. I. O., pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol poškodeného V. Z. tým spôsobom, že V. Z. sediaceho na lavičke 1-krát kopol pravou nohou do hlavy, 2-krát ho kopol pravou nohou do oblasti hornej časti tela a 6-krát ho udrel pravou rukou do oblasti hlavy, po čom V. Z. spadol z lavičky na podlahu vo vestibule, následne V. Z. ležiacemu na podlahe tvárou k zemi obvinený pravou nohou dupol 1-krát po chrbte a 2-krát po hornej časti tela, potom ho 5-krát udrel pravou rukou do oblasti hlavy a potom ho silno kopol pravou nohou priamo do tváre, po ktorom kope sa V. Z. zvalil na podlahu na chrbát, následne obvinený na chrbte ležiaceho V. Z. pravou nohou ešte 6-krát kopol do hlavy, čím spôsobil poškodenému V. Z. zranenia: krvnú podliatinu pod tvrdou plenou (obalom) mozgu v čelovo-spánkovo-záhlavnej oblasti vpravo, opuch mozgu vpravo, zlomeninu jarmového oblúka vpravo, zlomeninu očnice vpravo, zlomeninu nosových kostí, odlomenie z hlavice sánky vpravo, ktoré zranenia si vyžiadali urgentný neurochirurgický operačný výkon, liečenie a práceneschopnosť v trvaní 96 dní, počas ktorých bol V. Z. obmedzený na bežnom spôsobe života a hospitalizáciu v nemocnici v trvaní 23 dní, počas ktorých bol najvýraznejšie obmedzený na bežnom spôsobe života, pričom obvinený spôsobil poškodenému V. Z. aj prechodné poškodenie dôležitého orgánu - mozgu,

t e d a

- inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

- dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti a výtržnosti tým, že fyzicky napadol iného,

č í m s p á c h a l

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 a § 155 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, č.k. 1T/197/2014-38 zo dňa 28.11.2014, právoplatným dňa 31.12.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranné proti-alkoholické liečenie a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému V. Z., I.. XX.XX.XXXX O. B.F., G. Z. I. W. I. O., B. Z. I. W. I. O., G. Č.. XX, škodu vo výške 200,- Eur (dvesto eur).

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 25.06.2015 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv/344/14/3304 zo dňa 24.06.2015, na obvineného X. Z., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Obžalovaný X. Z. je v tomto trestnom konaní stíhaný väzobne. Do väzby bol vzatý z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 0Tp/27/2015-10 zo dňa 05.04.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 23Tpo/21/2015-30 zo dňa 28.04.2015. Väzba obvineného začala dňa 04.04.2015 o 11.40 hod. a vykonáva ju v Ústave na výkon väzby Ilava.

Po podaní obžaloby rozhodoval súd o väzbe obvineného na neverejnom zasadnutí dňa 14.07.2015, na ktorom v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 2Tos/109/2015-313 zo dňa 20.07.2015, rozhodol o tom, že obvineného ponecháva vo väzbe pre trvanie väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku, zamietá jeho žiadosť o prepustenie z väzby, neprijíma písomný sľub obvineného a jeho väzbu nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 13.08.2015 a zistil nasledovné:

Obžalovaný X. Z. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojou obhajkyňou, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv/344/14/3304 zo dňa 24.06.2015, doručenej súdu dňa 25.06.2015, právne kvalifikovaného ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétnych trestných činov. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách

ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zistiac stanovisko prítomnej prokurátorky v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajkyne obžalovaného (per analogiam) a poškodeného, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom tiež podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, o ochrannom opatrení a uplatnenom nároku na náhradu škody.

Z vyjadrení obžalovaného na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 123 ods. 3 Trestného zákona ťažkou ujmou na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je

- a) zmrzačenie,
- b) strata alebo podstatné zníženie pracovnej spôsobilosti,
- c) ochromenie údu,
- d) strata alebo podstatné oslabenie funkcie zmyslového ústrojenstva,
- e) poškodenie dôležitého orgánu,
- f) zohyzdenie,
- g) vyvolanie potratu alebo usmrtenie plodu,
- h) mučivé útrapy, alebo
- i) porucha zdravia trvajúca dlhší čas.

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že

- a) napadne iného,
- b) hanobí štátny symbol,
- c) hanobí historickú alebo kultúrnu pamiatku,
- d) hrubým spôsobom ruší priebeh verejného podujatia, najmä nedovoleným použitím pyro-technického výrobku, násilným poškodením sedadla alebo časti športového zariadenia slúžiacej na oddelenie sektorov, vhadením nebezpečného predmetu na športovisko alebo na iné miesto konania podujatia alebo
- e) vyvoláva verejné pohoršenie vykonávaním pohlavného styku alebo vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu alebo iných patologických sexuálnych praktík,

potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajkyne obžalovaného prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a súčasne sa tým istým skutkom dopustil na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti a výtržnosti tým, že fyzicky napadol iného. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok. U obžalovaného išlo o konanie úmyselné, keďže chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom (priamy úmysel). Zákonom chráneným záujmom je v

predmetnej trestnej veci ochrana zdravia pred ujmom spôsobenou úmyselným konaním iných osôb a ochrana verejného poriadku a pokojného občianskeho spolunažívania.

Z výsluchu W. M. Y., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, prezentujúcej na hlavnom pojednávaní znalecký posudok k vyšetreniu duševného stavu obžalovaného, vypracovaný spolu s W. V. M., vyplynulo, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel duševnou poruchou alebo chorobou v pravom slova zmysle. V čase skutku išlo o opitosť s palimpsestom - výpadkom pamäti. Vzhľadom na doterajšie skúsenosti s užívaním alkoholu obžalovaný vedel odhadnúť jeho účinok na svoju psychiku, vedel a mohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania. Jeho ovládacie schopnosti vzhľadom na množstvo požitého alkoholu boli značne znížené, nie však vo forenzne významnej miere, pričom neboli vymiznuté. Keďže obžalovaný je závislý od psychoaktívnych látok, ich účinky na svoju psychiku pozná, vedel o tom, ako môže reagovať. Z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný, avšak v prípade, ak nedodrží abstinenciu, hrozí opakovanie podobných skutkov. Závislosť obžalovaného od viacerých psychoaktívnych látok je plne rozvinutá. Psychoaktívne látky všeobecne ovplyvňujú vyššiu nervovú činnosť, vedú k zmenám osobnosti v zmysle emotívneho otupenia, ovplyvňujú konanie v tom zmysle, že v čase rozvinutej závislosti je konanie prednostne zamerané na získavanie drogy - psychoaktívnej látky. Odbúrajú sa zábrany a je prítomných mnoho ďalších účinkov závislých od osobnostných daností, pôvodnej úrovne a rozvoja vyšších citov, záujmovej sféry a pod. Vzhľadom k uvedenému znalkyne navrhli uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že pred spáchaním skutku bol viackrát súdne trestaný. Rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 36T/102/2011 zo dňa 16.12.2011, bol X. Z. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 50 hodín, ktorý vykonal dňa 06.03.2013, pričom sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 36T/46/2013 zo dňa 20.03.2013, bol X. Z. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 1 rok do 11.04.2014. Trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1T/131/2013 zo dňa 28.11.2013, bol X. Z. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a iné, za čom mu bol uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, so skúšobnou dobou na dva roky do 12.04.2015, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženom trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 36T/46/2013 zo dňa 20.03.2013.

Obžalovaný bol od roku 2010 do spáchania prejednávaneho skutku viackrát priestupkovo postihnutý. Dňa 19.07.2010 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) tým, že v Žiline poškodil reklamnú tabuľu tak, že do nej 4-krát kopol. Dňa 11.03.2011 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch formou odcudzenia tovaru v obchodnom dome, podobne aj dňa 02.03.2011, kedy takýto priestupok v priebehu jedného dňa stihol spáchať dvakrát v dvoch rozličných obchodných domoch. Priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch formou odcudzenia tovaru v obchodnom dome sa dopustil aj dňa 26.03.2012. Dňa 20.08.2011 sa dopustil priestupku v doprave porušením povinností vodiča, za čo mu bola v správnom konaní uložená sankcia 300,- Eur a zákaz vedenia motorových vozidiel. Dňa 09.02.2013 sa dopustil priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch znečisťovaním verejného priestranstva a vzbudzovaním verejného pohoršenia.

Zo správy riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava zo dňa 22.07.2015 vyplýva, že správanie obžalovaného vo výkone väzby je na požadovanej úrovni, prejavuje snahu o dodržiavanie ústavného poriadku, príkazy a nariadenia personálu plní. Zachováva zásady slušného správania. Vo vzťahu k iným obvineným neboli zaznamenané konfliktné situácie. Disciplinárne riešenie nebolo, ani mu nebola udelená disciplinárna odmena. Jeho výkon väzby je bezproblémový.

Trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, č.k. 1T/197/2014-38 zo dňa 28.11.2014, právoplatným dňa 31.12.2014, bol X. Z. uznaný za vinného z prečinu neoprávneného výrobenia a používania elektronického platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona za skutok spáchaný dňa 30.08.2014. Za to mu podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona a podľa § 54 Trestného zákona

bol uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín. Ku dňu 13.08.2015 nebol uložený trest povinnej práce vykonaný celkom.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov a oboznámením zvukovo-obrazového záznamu v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. d) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých alebo ako osoba vo vyššom veku, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákon ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákon ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

U obžalovaného súd identifikoval iba poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu skutku a úprimne ho oľutoval). Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d) Trestného zákona súd u obžalovaného nezistil. Táto poľahčujúca okolnosť nie je daná automaticky pri každej osobe, ktorá trestný čin spáchala vo veku blízkom veku mladistvých alebo ako osoba vo vyššom veku, ale možno ju priznať len vtedy, ak vek páchatela mal preukázateľný relevantný vplyv na spáchanie trestného činu, jeho rozsah a následok, napr. ak páchatel vo veku blízkom veku mladistvých nie je vo vzťahu k špecifikám konkrétnej skutkovej podstaty trestného činu dostatočne mentálne zdatný alebo spoločensky uvedomelý či inak schopný vyhodnotiť svoje konanie ako protiprávny akt, resp. ak páchatel nie je schopný posúdiť prípadný následok takéhoto konania. Ako príklad možno uviesť skutkovú podstatu trestného činu nekalých obchodných praktík voči spotrebiteľovi podľa § 269a Trestného zákona či trestného činu nedovolenej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysokorizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov podľa § 298 Trestného zákona. Vo vzťahu k prejednávanému zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona však nejde o zložitú skutkovú podstatu, na ktorej pochopenie by ľudský jedinec potreboval univerzitné vzdelanie, prípadne odbornú prax. S tým, že bezdôvodné útoky na život a zdravie iných ľudí postihuje nielen právny poriadok každého (aj nedemokratického) štátu, ale ich odsudzuje aj spoločenská morálka a náboženstvo (prikázanie „Nezabiješ!“), má každý možnosť sa oboznamovať už od malička v priebehu procesu socializácie, t.j. včleňovania sa jedinca do spoločnosti. O tom, že obžalovaný proces včleňovania sa do spoločnosti zavŕšil páchaním protiprávnej činnosti už v roku 2010, svedčia priestupkové a trestnoprávne postihy citované vyššie. Ak po týchto opakovaných skúsenostiach s orgánmi verejnej moci obžalovaný v marci roku 2014 už ako dospelý brutálne napadol inú osobu, nie je možné jeho konanie vyhodnotiť ako také, pri ktorom by blízkosť jeho veku k veku mladistvých mala alebo mohla mať vplyv na jeho rozumovú a vôľovú vyspelosť.

Súd u obžalovaného identifikoval dve priťažujúce okolnosti. Obžalovaný svojím konaním spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona) a prejednávaný skutok spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia za iné skôr spáchané úmyselné trestné činy (§ 37 písm. m) Trestného zákona). S poukazom na prevahu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi bolo potrebné pri určovaní výmery trestu pristúpiť u obžalovaného k aplikácii ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona, t.j. zvýšiť dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (na 6 rokov), pričom z dôvodu povinnej aplikácie ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona bolo potrebné zvýšiť aj hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu (na 13 rokov a 4 mesiace).

U obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, č.k. 1T/197/2014-38 zo dňa 28.11.2014, právo-platným dňa 31.12.2014.

Obžalovaný sa ku skutku priznal, jeho spáchanie oľutoval. Takýto postoj obžalovaný prezentoval vo všetkých štádiách trestného konania. Na hlavnom pojednávaní vykonal vyhlásenie o svojej vine (§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), čo súd na prospech obžalovaného zohľadnil ako okolnosť, umožňujúcu zredukovať predpokladanú časovú náročnosť dokazovania na hlavnom pojednávaní a skôr dospieť k výsledku o vine a treste. S poukazom na túto skutočnosť, na osobu obžalovaného, na jeho sociálne pomery a možnosti jeho nápravy dospel súd k názoru, že súhrnný trest odňatia slobody ukladaný na zvýšenej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby je trestom zákonným a primeraným. U obžalovaného neboli zistené také špecifické okolnosti prípadu, pre ktoré by súd mohol obžalovanému uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Bránila tomu najmä šokujúca brutalita útoku obžalovaného na poškodeného, vyplývajúca aj z kamerového záznamu a bezdôvodnosť tohto útoku. S poukazom na uvedené preto súd obžalovanému podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 a § 155 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na

výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu uloženého za úmyselný trestný čin. Keďže súd ukladal súhrnný trest, bolo potrebné podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súčasne zrušiť výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, č.k. 1T/197/2014-38 zo dňa 28.11.2014, právoplatným dňa 31.12.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Takto uložený trest považuje súd s poukazom na okolnosti tohto prípadu za zákonný, dôvodný a primeraný, od ktorého možno dôvodne očakávať efektívnu nápravu obžalovaného do budúcnosti. Uložený trest súčasne primeranou mierou vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Vychádzajúc z odborného názoru znalkyň skúmajúcich duševný stav obžalovaného mu súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné protialkoholické liečenie a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil aj povinnosť nahradiť poškodenému V. Z. škodu vo výške 200,- Eur. Vzhľadom na násilnú povahu skutku, rozsah zranení spôsobených poškodenému, nevyhnutnosť urgentného lekárskeho život zachraňujúceho úkonu, berúc do úvahy dobu hospitalizácie poškodeného a následné viac než len krátkodobé obmedzenie poškodeného v obvyklom spôsobe jeho života, je súd toho názoru, že nárok poškodeného možno považovať nielen za uplatnený včas, ale vo vzťahu k rozsahu uplatnenia aj za preukázaný čo do právneho dôvodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.